

Amb oficina a Sant Celoni, Joaquim Prat ja ha complert la majoria d'edat al capdavant d'una assessoria dedicada gairebé en exclusiva al món de l'empresa. Fa divuit anys no eren gaires els qui es lliuraven a aquest ofici i calia anar-se fent un lloc i trobar una cartera de clients important. **"Fins aleshores a la població només hi havia els gestors que s'havien dedicat des de sempre a la tramitació d'assegurances i documents que necessitaven tant particulars com empreses. Nosaltres vam trencar una mica amb aquesta idea i vam buscar la confiança del client oferint-li un ventall molt ampli de serveis i fent-ho d'una forma professional."** Ara són deu les persones que treballen amb aquest economista que col·labora en aquests moments amb més de 200 empreses de la comarca: **"Tenim sobretot empreses petites, de fins a 25 treballadors, i molt dedicades al sector de serveis, perquè n'hi ha força a la nostra comarca. De fet tenim des de tallers diversos fins a restauradors, passant per farmàcies i registradors de la propietat, per posar exemples ben diversos."**

Especialista en temes fiscals i comptables, en Joaquim sap que en una població com Sant Celoni cal ser també un bon generalista: **"El petit empresari et demana que siguis un interlocutor vàlid per a tots els temes, i crec que ho som. La meua idea és que el bon assessor és aquell que coneix les seves limitacions, que és un gran especialista en la seva parcel·la, però que també té un coneixement bàsic de totes les altres branques i és suficientment honest com per saber derivar un tema que no coneix prou bé cap a un especialista. Jo entenc que el professional que es manté sol al seu despatx amb una única especialitat està condemnat a morir. Diuen que l'especialista és aquell que cada dia sap més sobre menys, fins que un dia arribarà a saber-ho tot sobre res."** I el que és ben clar és que ell no vol arribar a aquest extrem: **"Tots els qui treballem a l'assessoria continuem formant-nos en els diversos camps de la nostra feina, pensant que no ens podem quedar tancats en el despatx, que els mitjans de comunicació i de transmissió actuals de dades permeten que assolim tota la formació que ens faci falta, i que de cap manera és un handicap el fet que estiguem ubicats en una localitat relativament petita."** Prova d'això és que hi ha clients que, amb els anys, han anat creixent, ara tenen una empresa d'un volum considerable i es mantenen fidels a aquesta oficina. És una realitat la proliferació, a tots els pobles i ciutats de Catalunya, d'assessories no regulades per un col·legi professional: **"Fa uns quants dies un client em va dir que ara ell mateix podria ser assessor fiscal, perquè s'havia matriculat a un curs de tres mesos per obtenir el títol. Jo li vaig respondre que era una sort perquè a mi m'havien calgut cinc anys d'universitat"**, ironitza en Joaquim. I afegeix: **"Considero que aquesta és una situació que caldria regular, i no perquè ens prenguin clients a nosaltres, sinó pels problemes en què es troben els empresaris que han confiat en aquesta gent pensant que eren uns professionals."**

Per a l'empresariat català ha estat precisa una gran evolució en el tema fiscal comptable: **"Quan es va implantar l'IVA molts clients et demanaven que els fessis la comptabilitat, però de mica en mica els hem fet entendre que era molt més positiu que fossin ells**

mateixos qui portessin el dia a dia de la seva empresa, que nosaltres ja fariem les revisions regulars pertinents." I explica el perquè d'aquesta filosofia: **"Portar la comptabilitat des de fora comporta una responsabilitat important per part nostra, però també un desconexament del client sobre quin és el seu estat econòmic i financer. Penso que el millor és oferir un bon assessorament extern i una comunicació directa amb el client. Nosaltres anem controlant que els criteris que s'utilitzen siguin els adequats i, de passada, ens assabentem de quins són els objectius futurs de l'empresa, perquè la prevenció és fonamental. Un cop les coses s'han espatllat és molt difícil arreglar-les, i jo sovint faig broma dient que pels impossibles tardem una setmana i pels miracles un mes."**

Pel que fa a la consciència fiscal, també s'ha treballat de valent per aconseguir que sigui un fet general: **"La tasca dels assessors ha estat durant molt de temps fer comprendre a l'empresari la necessitat de fer les coses bé. L'Administració ha utilitzat sempre la por del càstig per aconseguir-ho i penso que segurament no és aquesta la forma més adient. El que hem fet nosaltres ha estat dir als clients que no fer-ho bé pot suposar moltes vegades haver de deixar de fer altres coses que haurien pogut fer."** D'altra banda, la formació dels assessors i la seva experiència han estat també elements clau: **"Totes les lleis tenen la seva interpretació. Tu pots interpretar-les d'una manera determinada, però Hisenda et vindrà amb uns criteris que no coneixes en el moment en què la llei entra en vigor, per això la nostra feina consisteix també a preveure com ho faran els de la casa gran."** Un dels moments en què més van haver de preparar-se els assessors va ser quan es va portar a terme la reforma fiscal: **"Tant els qui portaven vint anys dedicant-se a l'assessorament com els qui acabàvem de sortir de la facultat ens trobàvem davant d'una llei totalment nova, és a dir, tots començàvem a caminar per la mateixa ruta, però lògicament ells tenien un bagatge, una experiència molt important i nosaltres l'hem hagut d'anar adquirint amb els anys."** Però no van ser solament els assessors els qui es van haver de posar a treballar davant d'una legislació nova; també calia que els empresaris entenguessin què era el que a partir d'aleshores se'ls demanava: **"De primer, trobaven molt car el servei d'un assessor, i encara n'hi ha que ho pensen, perquè el qui sap fer portes i finestres entén el valor afegit que li dona un clau o un llistó, però li costa molt més ser conscient que darrere de la nostra feina hi ha moltes hores d'estudi i de treball."** Per sort, de mica en mica, les coses es van posant al seu lloc i **"l'empresari ha anat entenant que li cal demanar consell a un assessor de confiança si vol prevenir els problemes."** No tothom està a l'altura d'aquesta confiança: **"Jo deixo molt clar als meus clients que de tot allò que facin i que no passi per la comptabilitat, jo no en vull saber res."** I és que la responsabilitat dels assessors és important: **"Ja s'ha dictat alguna sentència en què l'assessor ha hagut de purgar les penes de l'empresari. Per això, nosaltres sempre hem deixat clar que no volem entrar en cap mena de joc que depassi els límits de la llei."**

“La prevenció és fonamental perquè un cop les coses s’han espantat és molt difícil arreglar-les”

Joaquim Prat - Sant Celoni (Vallès Oriental)